

അമേരിക്ക ഇന്ന് (ഒന്നാം പാഠം)

വർഗീസ് ഏബ്രഹാം ഡെൻവർ

ലോകത്തിലെ വൻശക്തിയായ അമേരിക്കയ്ക്ക് എന്തുപറ്റി എന്നു ചിലരെങ്കിലും അറിയാതെ ചോദിച്ചുപോവുകയാണ്. ഭീകരവാദപ്രവർത്തനം, സാമ്പത്തിക തകർച്ച, അതുമൂലമുണ്ടായ തൊഴിലില്ലായ്മ, അസ്ഥിരത, ഒരിക്കലും വിജയം വരിക്കാനാവാത്ത യുദ്ധം, ഇതെല്ലാം ഒരു തീരാവ്യാധി പോലെ ഈ രാജ്യത്തെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഒരു പുതിയ പ്രസിഡന്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പും ആസന്നമായിരിക്കുന്നത്. ഈ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലം ഈ രാജ്യത്തെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ തന്നെ ഭാവിയെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു കണ്ടറിയേണ്ട സംഗതിയാണ്. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു റ്റി.വി.യിലും പത്രമാദ്ധ്യമങ്ങളിലും വന്ന വാർത്ത, സ്റ്റാൻഡേർഡ് ആൻഡ് പുവറിന്റെ റേറ്റിംഗിൽ അമേരിക്ക ട്രിപ്പിൾ റേറ്റിംഗിൽ നിന്നും രണ്ടിലേക്കു തരം താണിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ചൈനയും, യൂറോപ്യൻ യൂണിയനും പറയുന്നത് ഡോളർ ഇന്നൊരു തുറുപ്പു ഗുലാനേ അല്ല എന്ന്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ചൈനയുടെ യുവാനേ ഡോളറിന്റെ സ്ഥാനത്തു അവരോധിക്കാനുള്ള വ്യാമോഹത്തിലുമാണവർ. അതേസമയം യൂറോപ്യൻ യൂണിയൻ യൂറോയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലും.

ആർക്കും കയറിയിറങ്ങാവുന്ന തുറസ്സായ അതിർത്തി ഭീകരവാദികൾക്കു യഥേഷ്ടം വീണ്ടും വന്നു സംഹാരതാണ്ഡവമാടാൻ പാകമാവും വിധം മലർക്കെ തുറന്നുകിടക്കുന്നു. രണ്ടായിരത്തിയൊന്നു സെപ്റ്റംബർ പതിനൊന്നിനു ശേഷം പ്രസിഡന്റ് ബുഷ് ഏതാണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു; ഈ യുദ്ധം ചിലപ്പോൾ രണ്ടു ദിവസത്തേക്കോ, രണ്ടാഴ്ചത്തേക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു വർഷത്തേക്കോ ആയിരിക്കും എന്ന്. എന്തായാലും സെപ്റ്റംബർ പതിനൊന്നിനു ശേഷം ഭീകരതയ്ക്കെതിരെ അമേരിക്ക യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണ്. മൂന്നാംലോക മഹായുദ്ധം ചെറിയതോതിലേക്കിലും തുടങ്ങിയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ചെറിയ തോതിൽ മുനിഞ്ഞുകത്തുന്ന തീ നാളങ്ങൾ അവിടെയുമിവിടെയുമായ് കാണുന്നു. ആ തീ ചിലപ്പോൾ ആളിക്കത്തി പടർന്നാൽ...?

വിയറ്റ്നാം യുദ്ധം മുതൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ഇറാഖ് യുദ്ധം എല്ലാം തന്നെ വളരെ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടു. മദ്ധ്യപൂർവ്വേഷ്യയിലെ കടന്നൽക്കൂട്ടിൽ കല്ലെറിഞ്ഞിട്ടു ഓടിമറഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ കടന്നൽക്കൂട്ടങ്ങൾ ആകെ ഇളകി. അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലോ, ഇറാഖിലോ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തക്ക വണ്ണം അമേരിക്ക സജ്ജം അല്ലായിരുന്നു. മദ്ധ്യപൂർവ്വേഷ്യക്കാരന്റെ ഇച്ഛാശക്തി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഒരു പരിധി വരെ അമേരിക്ക പരാജയപ്പെട്ടുപോയി. അമേരിക്കയുടെ വിദേശനയങ്ങളിൽ വന്ന പാളിച്ചകളിൽ ഒന്ന്. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അമേരിക്ക ഏതു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടാലും പരാജയമായിരിക്കും ഫലം. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ചൈനീസ് പ്രീമിയർ പറഞ്ഞത്, അമേരിക്കയും, ചൈനയുമായ് ഇന്നൊരു യുദ്ധമുണ്ടായാൽ ചൈന ജയിക്കുമെന്നാണ്. ചൈനയ്ക്ക് അത്രമാത്രം അമേരിക്കയുടെ ബലഹീനത മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. രണ്ടു മില്യൻ പട്ടാളക്കാർ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി മരിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. മൂവാതിരത്തിൽ പരം അമേരിക്കക്കാർ ഇറാഖ് യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചുവീണപ്പോൾ അമേരിക്കയിലുണ്ടായ ജനരോദനം നാമെല്ലാവരും കേട്ടതാണ്. അപ്പോൾ രണ്ടു മില്യൻ പട്ടാളക്കാർ ആ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ജീവൻ ബലിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിൽ ചൈനീസ് പ്രീമിയറിനു നല്ല തന്റേടം! ഇന്നു അമേരിക്കയ്ക്കു ആ ഉറപ്പു പറയാൻ കഴിയുമോ? “മനോധൈര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ” എന്നത്രെ പണ്ടു ജോൺ മിൽട്ടൻ പറഞ്ഞത്.

കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഭൂപടത്തിൽ നിന്നും തുടച്ചുമാറ്റണമെന്നു ദൃഢപ്രതമെടുത്ത ലിൻഡൻ ജോൺസൺ അന്നു പറഞ്ഞു, “ചെറിയ യുദ്ധം ഭാവിയിൽ ഒരു വലിയ യുദ്ധത്തെ തടയും” എന്ന്. അതായിരുന്നു വിയറ്റ്നാമിലേക്കു കൂടുതൽ ഭടന്മാരെ അയയ്ക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. വലിയ യുദ്ധം ഉണ്ടായില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, പരാജിതരായി തിരികെ പോരേണ്ടതായി വന്നു. മറ്റു ലോകരുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിച്ചു നടക്കേണ്ടതായും വന്നു.

ഇന്നു പാക്കിസ്ഥാന്റെ പിച്ചട്ടിയിലേക്കു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഓരോ അമേരിക്കൻ ഡോളറിനും കഴുത്തറ്റം കടക്കണിയിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അമേരിക്കയിലെ ഓരോ പാവപ്പെട്ടവന്റെയും വിയർപ്പിന്റെ ഗന്ധമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കൈനീട്ടിവാങ്ങുന്ന പല രാജ്യങ്ങളും പുറമെ സൗഹൃദ സമീപനം കാട്ടുന്നവരെങ്കിലും, അകമെ ഈ രാജ്യത്തോടു ചതുർത്ഥി മനോഭാവമുള്ളവരാണ്. പാക്കിസ്ഥാനു കൊടുക്കുന്ന ഡോളർ കൊണ്ടു വാങ്ങിയ നിറതോക്കു അമേരിക്കയുടെ തന്നെ നെഞ്ചിലേക്കു വെടി ഉതിർത്താൻ ഓങ്ങിയിരിക്കുന്നതായാണ് ദൈനംദിന വാർത്തകൾ കാണുകയും, കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തോന്നാറ്. അമേരിക്കയുടെ മുഖ്യശത്രുവിനെ പാലുട്ടി പാക്കിസ്ഥാൻ പാട്ടാളക്യാമ്പിനു സമീപം സംരക്ഷണം നൽകിയതു അവരുടെ ഗവൺമെന്റ് അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറയണമെങ്കിൽ, അവരുടെ സെക്യൂരിറ്റി ലോകത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളെക്കാളും വികലമായതു എന്നു അഞ്ചു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയ്ക്കു പോലും മനസ്സിലാവും.

ഭീകരവാദത്തിന്റെ വിളഭുമിയായി മാറിയ പാക്കിസ്ഥാൻ ഇന്നു ഇന്ത്യയുടേയും, അമേരിക്കയുടേയും ഉപസ്ഥത്തിലെ കട്ടുറുവാണ്. എത്രയോ സുന്ദരമായ ഒരു രാജ്യവും അതിലെ കുറെ പാവം ജനങ്ങളും....! ഇന്ത്യയിൽ നിന്നും എപ്പോഴും ആക്രമണം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതായ സംശയരോഗികളായ ഒരു കഴിവുകെട്ട ഭരണകൂടം!

പാക്കിസ്ഥാനെ ഒരു സന്തുലാവസ്ഥയിലാക്കാൻ അമേരിക്ക വർഷങ്ങളായി കോടികൾ മുടക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം വരേണ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ബാങ്കിലേക്കു പോവുന്നു...? പാവം ജനത്തിനിതെല്ലാം അസ്പർശം. പാക്കിസ്ഥാനു ചില്ലിക്കാശു പോലും കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു പ്രസിഡന്റ് ഒബാമ വൈറ്റ് ഹൗസിൽ കാലു കുത്തിയ നാൾ മുതൽ ശക്തിയായി പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പല്ലവിയാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ രണ്ടറ്റവും കൂട്ടിമുട്ടിക്കാൻ പാടുപെടുമ്പോൾ, പണ്ടത്തെ പ്രതാപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിദേശസഹായം എന്ന പേരിൽ കോടിക്കണക്കിനു ഡോളർ പ്രവഹിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ അമേരിക്ക സഹായിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ നിരവധിയാണ്. ആ അമേരിക്കയിൽ തീവ്രവാദ ഭീകരന്മാർ വന്നു താണ്ഡവമാടിയതിന്റെ പരിണിതഫലമായി നിർദ്ദോഷികളായ മുവായിരത്തിൽപരം അമേരിക്കൻ ജനങ്ങൾ വെന്തു ചാമ്പലായപ്പോൾ, അമേരിക്കൻ നികുതിദായകരുടെ പണത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം ഇന്നും കൈനീട്ടി വാങ്ങുന്ന പലസ്ഥാനിലേയും, പാക്കിസ്ഥാനിലേയും ജനങ്ങൾ അവിടുത്തെ തെരുവുകളിൽ നൃത്തമാടിയതായി വാർത്ത! ഇങ്ങനെ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഊർജ്ജം വലിച്ചു കുടിക്കുന്നതായ അനേകം പരാദങ്ങളെ എടുത്തുപറയാനുള്ള കിലും, പാക്കിസ്ഥാൻ ഒരു ഉദാഹരണമായതിനാൽ എടുത്തുകാട്ടി എന്നു മാത്രം.

ഇന്ത്യയും, പാക്കിസ്ഥാനും, ചൈനയും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടായി നിന്നു യൂറോപ്യൻ യൂണിയനെപ്പോലെ ഒരു ഏഷ്യൻ ശക്തിയായി തീരാമെന്നതു തർക്കമറ്റ സംഗതിയാണ്; അതിനുള്ള ശ്രമത്തിലുമാണ്. പക്ഷേ.... ചൈനയേയും, പാക്കിസ്ഥാനേയും അങ്ങനെ കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കാമോ? “ഞാൻ ഒരിക്കലും നന്നാവില്ല അമ്മാവ്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പാക്കിസ്ഥാൻ ഓരോ ദിവസം കഴിയുംതോറും അധഃപതനത്തിന്റെ പാതയിലേക്കു കൂപ്പു കുത്തുകയാണിന്ന്.

ഇന്ത്യ ആണവായുധ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയതു തന്നെ അമേരിക്കയുടേയും, ചൈനയുടേയും, പാക്കിസ്ഥാന്റെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെ കണ്ടതുകൊണ്ടാണ്. അന്നും

ഇന്ത്യയ്ക്കു മേൽ ഉപരോധങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്താൻ ശക്തിയുക്തം പ്രവർത്തിച്ചതു അമേരിക്കയും ചൈനയുമാണ്.

ചരിത്രാതീത കാലം മുതൽ ഇന്നുവരെ അനേകം ആക്രമണങ്ങൾ നേരിട്ട ഒരു രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ. ഇത്രയധികം ആക്രമണങ്ങൾ നേരിട്ട ഇന്ത്യയേപ്പോലെ വേറൊരു രാജ്യമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. പാക്കിസ്ഥാനു മിസിൽ നിർമ്മാണത്തിനു സാങ്കേതിക വിദ്യ മാത്രമല്ല, മിസിൽ വരെ കൊടുത്തിട്ടും, ലോകരാജ്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കണ്ടഭാവം നടിച്ചില്ല. ഇത്തരൂണത്തിൽ ഇന്ത്യ അല്പം അണുപരീക്ഷണം നടത്തിയതിൽ ആർക്കാണ് കുറ്റം പറയാൻ അവകാശം? ഇന്ത്യ ഇന്നുവരെയും ആരേയും കടന്നാക്രമിച്ചതായി വായിച്ചിട്ടില്ല. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു പാക്കിസ്ഥാന്റെ ജാരസന്തതികൾ അതിർത്തി ലംഘിച്ചു വന്നു തീവ്രവാദപ്രവർത്തനം നടത്തി ജനങ്ങളെ വാൾമുനയിൽ നിർത്തിയതും ഒരു യുദ്ധം തന്നെയായിരുന്നു.

ഇന്ത്യ കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ശക്തമല്ലാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രമായി ഏതെങ്കിലും രാജ്യങ്ങൾക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ വിചാരം തിരുത്തിയെഴുതേണ്ട സമയം അന്വേ വൈകിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ഗോഡൗണിൽ അല്പം അണുവായുധശേഖരം ഉണ്ടായാൽ ചില പ്രതിലോമ ശക്തികൾ ഒന്നു ശങ്കിക്കും ഇന്ത്യയോടു കളിക്കാൻ. ദൗർബല്യം പലപ്പോഴും അപകടത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തും. സുരക്ഷാവാദം ജീവജാലങ്ങളുടെ നിലനിൽപ്പിനു സർവ്വേശ്വരൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നൽകിയ ഒരവകാശമാണ്.

ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ പഴയ വൻശക്തികളെല്ലാം ആകാശത്തോളം ഉയർന്നിട്ടു പാതാളത്തോളം നിലംപതിച്ച ധാരാളം ചരിത്രം നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലുണ്ട്. പ്രാചീന റോമാസാമ്രാജ്യം, ഓട്ടമൻ എമ്പയർ, സൂര്യൻ അസ്തമിക്കാത്ത ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം, ജപ്പാൻ, ജർമ്മനി, ഗ്രീസ് ഇവയെല്ലാം ഉയർച്ചയുടെ പാരമ്യത്തിൽ എത്തിയിട്ടു താഴെ ഒരു 'പ്ലാറ്റോ'യിൽ വന്നു നിൽക്കുകയാണിന്ന്. അതുതന്നെയോണോ ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയ്ക്കും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഗ്രീസ് ഇന്നു വലിയ ധർമ്മസങ്കടത്തിലാണു പോലും!

എഴുപതുകളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു റഷ്യയ്ക്കു, അമേരിക്കയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതിലും കൂടുതൽ അണുവായുധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. റഷ്യയുടെ 'മാനസാന്തരത്തിനു' ശേഷം അവരുടെ ഗോഡൗണിൽ കെട്ടിക്കിടന്നിരുന്നതായ അണുവായുധങ്ങളുടെ ഒരു പങ്ക് എവിടെ പോയി എന്ന് ഇന്നും ഉത്തരം ലഭിക്കാത്ത ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്തു പല രാജ്യങ്ങളും കാപ്പിറ്റലിസ്റ്റ് വ്യവസ്ഥിതിയെ മറികടന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടു. ഒരു ധനികരാജ്യമായ അമേരിക്കയുടെ ഉപസ്ഥത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ക്യൂബ വരെ കമ്മ്യൂണിസം കടന്നുവന്നു. എന്നാൽ കാലചക്രം പലതവണ തിരിഞ്ഞു. വലിയ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു രാഷ്ട്രമായ ചൈന ഇന്നു കമ്മ്യൂണിസത്തെപേപ്പറിൽ മാത്രമായി ഒതുക്കിനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു കസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഒരുവക കാപ്പിറ്റലിസം നടപ്പാക്കുന്നു. മാവോ കോട്ടു ധരിച്ചു നടന്നിരുന്ന പോളിറ്റ് ബ്യൂറോ അംഗങ്ങൾ ഇന്നു പാശ്ചാത്യരുടെ ത്രീ പീസ് സ്യൂട്ട് ധരിച്ചാണ് നടക്കുന്നത്. അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടു കേവലം അഞ്ചു വർഷത്തിനകം ഗോർബച്ചേവ് റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ, അല്ലാലോക കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ തന്നെ ശവപ്പെട്ടിയുടെ അവസാനത്തെ ആണിയും അടിച്ചു. അങ്ങനെ ലോക കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിച്ചു.

എന്നും സൂര്യൻ ഉദിച്ചുയർന്നു നിന്നിരുന്നതായ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തോടു കൂടി അസ്തമയസൂര്യനെ മുഖാമുഖം നേരിൽ കണ്ടു. ഇന്നു പല രാജ്യങ്ങളും പഴയ പ്രതാപവും മനസ്സിൽ പേറി നടക്കുകയാണ്. പഴയ പ്രതാപത്തിന്റെ ലഹരി തലയ്ക്കു പിടിച്ചിട്ടു കയ്യുക്കിന്റെ ഭാഷയിൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളുടെ മേൽ കുതിര കയറാൻ ഇന്നവർക്കു ശേഷിയില്ലെന്നു

മൗനസമ്മതം നടത്തേണ്ട സ്ഥിതിയിലാണ്. ഇന്നത്തെ യൂറോപ്പിനെ ഒന്നു നോക്കൂ; തുറന്നുകിടക്കുന്ന അതിർത്തിയിൽക്കൂടെ അനിയന്ത്രിതമായ വേലിയേറ്റം, ഭീകര പ്രവർത്തനം... അങ്ങനെ... അങ്ങനെ! ഇമിഗ്രേഷൻ ഒരളവുവരെ ആതിഥേയ സമൂഹത്തിനു നല്ലതാണ്; അതിനും ഒരു നിയന്ത്രണമുണ്ടെങ്കിൽ. ഇന്നു ജർമ്മനിയോടും, ഫ്രാൻസിനോടും, ബ്രിട്ടനോടും, ഇറ്റലിയോടും ഒന്നു ചോദിച്ചു നോക്കൂ അനിയന്ത്രിത കുടിയേറ്റത്തെപ്പറ്റി. ഇന്നു ഇമിഗ്രേഷൻ എന്ന വാക്കു കേൾക്കുമ്പോൾ ഓരോ യൂറോപ്യൻസിന്റേയും പാൻസ് നനയും. മദ്ധ്യപൂർവ്വേഷ്യയിൽ നിന്നുള്ള അഭയാർത്ഥി പ്രവാഹം യൂറോപ്പിന്റെ ഉറക്കം കെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരിക്കലും, ഒരുകാലത്തും ആതിഥേയസംസ്കാരത്തോടു ഇടപഴകി ഇഴുകിച്ചേരാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു സമൂഹം അതിവിദൂര ഭാവിയിൽ എത്രമാത്രം തലവേദനയുണ്ടാക്കുമെന്നത് ഇനിയും കണ്ടറിയേണ്ട സംഗതിയാണ്.

ഏതാനും നാളുകൾക്കു മുമ്പ് തെക്കുകിഴക്കൻ ഏഷ്യൻ സമ്മിറ്റിൽ സംബന്ധിക്കാൻ, ചൈനയുടെ അത്യാധുനിക വിമാനത്താവളത്തിൽ പറന്നുതാണ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിനു എയർഫോഴ്സ് വണ്ണിൽ നിന്നും താഴെയിറങ്ങാൻ ചൈനാക്കാരൻ സ്റ്റേയർകേസ് വച്ചു കൊടുത്തില്ല, ചുവന്ന പരവതാനി വിരിച്ചില്ല, വേണ്ടത്ര ബഹുമാനമോ, ആദരവോ കാട്ടിയതുമില്ല...! ഓർക്കുക, അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം എങ്ങനെയോ നിലത്തിറങ്ങി. എവിടെയും കയറിച്ചെന്നു സകല ലോകരുടെയും സ്വകാര്യതയിൽ ഒളിഞ്ഞുനോക്കുന്ന അമേരിക്കൻ മാദ്ധ്യമപടകളെ ചൈനാക്കാരൻ ആട്ടിയോടിച്ചു. അമേരിക്കയുടെ പിച്കാശു വാങ്ങുന്ന ദരിദ്രരാജ്യമായ ഫിലിപ്പൈൻസിന്റെ പ്രസിഡന്റ്, അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിനെ നികൃഷ്ടമായി അസഭ്യം വിളിച്ചു വാർത്തയുടെ അച്ചടി മഷി ഇനിയും ഉണങ്ങിയിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ പുതിയ വാർത്ത, ഫിലിപ്പൈൻസു പറയുന്നു അമേരിക്കയുമായുള്ള നാഭീനാളബന്ധം എനെന്നേക്കുമായി മുറിച്ചു മാറ്റുമെന്ന്. ഒബാമാ ഭരണത്തിന്റെ തൊപ്പിയിൽ തിരുകാൻ ഒരു ‘പൊൻതുവൽ’ കൂടെ, അതേസമയം ട്രമ്പിന്റെ ആവനാഴിയിൽ ഹിലരിയുടെ മേൽ എയ്യാൻ ഒരു അമ്പു കൂടെ.

സിംഹം ചത്തു കിടന്നാലും അതിനു മീതെ മറികടക്കാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെടാറില്ല എന്നു പഴമക്കാർ പറയാറുണ്ട്. അതു ബഹുമാനം കൊണ്ടോ അതോ ഭയം കൊണ്ടോ... രണ്ടുമാവാം. പ്രതാപവും, കായികശേഷിയും, ധൈര്യവും കൊണ്ടു മൃഗങ്ങളുടെ രാജാവ് എന്നു അഹങ്കാരത്തോടെ, തലയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു, കാടു വിറപ്പിച്ചു നടന്നിരുന്ന സിംഹത്തെ ആഫ്രിക്കൻ വനാന്തരങ്ങളിലെ ഇതരമൃഗങ്ങൾ ഓടിക്കുന്നതും, പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്യുന്നതും ഇന്നു യൂറോപ്പിലെ ദൃശ്യങ്ങളാണ്. “പാണ്ടൻ നായുടെ പല്ലിനു ശൗര്യം പണ്ടേപോലെ ഫലിക്കുന്നില്ല...” കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ പാടി.

സ്നേഹവും, ബഹുമാനവും, സമ്പത്തുമെല്ലാം നേടിയെടുക്കുന്നവയാണ്. ഒരു നിമിഷം മതി അതു നിഷ്പ്രഭമാവാൻ.

ഇന്നു ഇന്ത്യക്കു ധനസമ്പത്തുണ്ട്, കായികശേഷിയുണ്ട്, സാങ്കേതിക നൂനത വിദ്യയിൽ മികവുണ്ട്, അന്തർരാഷ്ട്ര സമൂഹത്തിൽ വിലയും നിലയുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയുടേയും, ചൈനയുടേയും സമയമാണ്. ഇന്ത്യയും, ചൈനയും ചരിത്രത്തിലേക്കു യഥേഷ്ടം ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഇതേ പ്രതാപത്തിൽ കഴിഞ്ഞ പല രാജ്യങ്ങളുടേയും ശൗര്യം ഇന്നു പണ്ടേ പോലെ ഫലിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ അപ്പുപ്പന്മാർ പറയുന്നതുപോലെ സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കേണ്ട.
